

మాటలెరుగని మమత

త్రికోణ శివరాత్రి. పర్వదినం. విశాలక్షమ్యుగాడు ప్రాతఃకాలానే ప్నావది కాలు ముగించి అప్పడే కోవలకు వెళ్ళి తిరిగి గూడా వచ్చింది. వచ్చి రావటంతోనే "కమలా" అని కేక పేసింది. "ఎందుకే అమ్మా" అంటూ అప్పడే సంగారింపు పూర్తియి 'కూటికూరా' పాడర్ మందంగా పూసుకుని అందంగా తుడుచుకుంటూ విశాలక్షమ్యుగారి పుత్రికవచ్చింది.

"మాకావా, నీన్ను గుడికిరమ్మం చే నాతో గూడా వచ్చావు గాడు. ఇవాళ అమ్మ వారిని రవ్వకీరీటంలో అలంకరించారు ఎంత బాగుందనుకున్నావు" అంది. "అయితే నేను ఇప్పుడు బోయవస్తా లేవే" అని కూతురు ఆ నేటిప్పటికి "ఒంటరిగా ఎట్లా బోతావే! తోడిచ్చి పంపుదామంటే ఆ రామ కోటాయి అయినా ఇంకా వచ్చావు కాదు" అని తను మేజస్రీటు గారి భార్య అనే హుందా కపసరిచింది

"సరేలేవే. నీదొక గొడవ. గుడికిపోతూ గూడా కోటాయి వెంట నేనికే. నేనేం బోలేనా! మాంపడతానా?" అని తన ముస్తాబును పూర్తిచేసుకొని శివాలయానికి బయలుదేరింది ఒంటరిగానే. దేవాలయానికి బోయేనాళ్ళు ఏ కొబ్బరికాయో, పండో ఫలమో తీసుకొనిపోవాలా. అదేం లేదు. ఆ అమ్మాయి కూటికూరా పాడర్ అద్దిన రుమాలామాత్రమే చేతోతీసుకుపోయింది.

ఆ అమ్మాయిని వెనుక గానీ ముందుగానీ ఎవరూ అనుసరించి బోవటంలేదు. కానీ అమ్మాయి ముందు ఒక ముప్పదిమంది, వెనుక ఒక ముప్పదిమంది ఎవరి దోవనవాళ్ళు బోతున్నారు. ముందుబోతున్న ముప్పదిమందికి వెనుక కళ్ళు లేవు గాబట్టి ఈ అమ్మాయిని చూడలేదు కానీ వెనుక నడుస్తున్న ముప్పది మందికళ్ళూ ఆ అమ్మాయిని దా పడ్డాయి ఒకడక ఏం చేస్తాయి, ఆ అమ్మాయి అట్లాంటి డ్రస్ వేసింది.

ఆ పిలకటిస క్రింకలర్ కాటికలంగా వైస రోజ్ కలర్ డ్ క్రేప్ సిల్క్ చీర్ ఆమె నిమ్మపండు శరీరచ్ఛాయకు ఎంతో శోభ తెచ్చింది. ఆచీరీ మన్ అయే బాజ్, దాని మీద ఎం బాసయిన వెల్ వెట్ సీతాకోక చీలుకలు, రెండు జడలనుంచి రెండు రిబ్బన్నూ కూటికూరా ఘుమఘుమలూ, మీదు మిక్కిలి

ఆ అమ్మాయి యవ్వనం అందరినీ ఆకర్షించే లుట్లు చేసింది

మరి చోస్యంగానీ, లేకపోలే దేవాలయానికి బోతూ ఈ వేషం చేసికే చెప్పండి మీరే ఏమయితే అది ఆ అమ్మాయి ఆంతరంగిక విషయం అని పూరుకోకుండా "అమ్మాయి ఇది దేవాలయానికి బోయే వేషం కాదు. ఏ నీచికో, పెళ్ళయింది తరువాతి మొగడితో పికాగుకో బోయే వేషం అని వాళ్ళు పెద్ద వాళ్ళు చెప్పి ఉండాలింది" కానీ విశాలక్షమ్యుగాడు అట్లా చెప్పేరకం కాదు తాము మేజస్రీటు గారి తాలూకు ముఖాలు గాబట్టి అందరికంటే గొప్పవారిమనే ఆధిక్యం కనపరచాలనే మనిషి ఆమె. ఆసలు ఇక్కడే వచ్చింది పెద్ద చిక్కంతా.

గోళమూడి

గోపాలకృష్ణమూర్తి

ఆ అమ్మాయి బోయిపోయి దేవాలయావ రణలో ప్రవేశించింది పెద్ద ధీమాతో. అక్కడయినా నలుగురూ నడిచే విధంగా నడవకే వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తించింది.

నలుగురితోపాలు ముఖద్వారం నుంచి గోవాలయ ప్రవేశానికి ఇషపడక సైపల్ గా ఆర్పుకును, ట్రసీలు తిరిగే ద్వారం గుండా ప్రవేశిద్దామనుకుంది, అనుకుంటే అనుకుంది ఈ సైపల్ దర్పనం అంటూ శివరాత్రి నాడు పావూ వసూలు చేసి మరి పంపిస్తున్నారు. కానీ మేజస్రీటు గారి పుత్రిక టిక్కెట్లు కొనకుండానే ప్రవేశించ దలచింది.

ఖర్చుకొద్దీ అప్పుడు ఆ ద్వారం దగ్గర సైపల్ ద్యూటి గా ఒక నవ యావన నుందిరాకొగడు ద్వార పాలకుడు గా వేంచేసి ఉన్నాడు. పొంతున్నో నలుగు పిండిలాగా రాసుకొని

పూర్వకాలంలో అయితే ద్వారపాలకులకు జీతభత్యాల్ని వస్తుందని, రెండు రాతి బొమ్మలను ద్వారానికేరు వైపులా నిలబెట్టేవారు. దేవాలయాలు ఎండోమెంటు వారి పరమయిన తరువాతి నోరూ వాయి లేని దేముడిని రాతిబొమ్మగా ఉంచేసి,

ద్వారపాలకులకు ప్రాణవతిష్ట చేశారు. ఈ అమ్మాయిని చూసీ చూడగానే ట్టిక్కెట్ పొంతు వేసుకున్న ద్వారపాలకుడికి ఒక ఆలోచన కలిగింది

ఈ చిలుక ముక్కులాంటి అమ్మాయి బాకెట్టుమీద సీతాకోక చిలుకలను కుట్టించింది. ఆమె కంఠంలోనుంచి చిలుక పలుకులే వస్తవో, కోకిలగానమే పెలుబుకుతుంకో అని అతనికి సందేహం కలిగింది. సందేహం కలిగిలే కలిగింది. ఊగుకోకుండా సందేహ నివృత్తికోసం ఆ అమ్మాయిని మాట్లాడిద్దామనుకున్న వాడయి "ఓ! నవ యావన సుమారు కోమల సందరాంగీ! సైపల్ దర్పనానికి టిక్కెట్లు కొన్నావా? టిక్కెట్లు లేనిదే ఈ శివరాత్రిని గూడా రానీయొద్దని పార్వతీ దేవి ఆజ్ఞ" అని అపర గణపతిలాగా అన్నాడు.

ఇతని సంబో. నలకు ఆ అమ్మాయికి శోషం వచ్చింది. అయినా ఉలకలేదు పలకలేదు. కానీ ముఖం ముటుముటలాడించింది.

ముఖ కళవళికల ద్వారా అమ్మాయి మన సెరింగి ఆ ట్టిక్కెట్ పొంతులోని నలుగురిండి ద్వార పాలకుడు "టిక్కెట్లు లేనిదే వాని వ్వసు టిక్కెట్లుకొను" అని సవ్యంగానే అన్నాడు

అప్పటికి ఆ అమ్మాయి దగ్గరనుంచి ఏవమా ధానం రాకపోయే లప్పటికి ఆ సరికొత్త ద్వార పాలకుడికి ఓ అనుమానం వేసి "బహుశా ఇవాళ టిక్కెట్లు కొనాలని తెలిపి ఉండదు. అందుకని డబ్బులు తేలేదేలే ఉంది. ఏదో ఒక మాట మాట్లాడి తేనే గాని బోనివ్వను" అని తన ఆజ్ఞకు ఒక చిన్న ఎమెండ్ మెంటు పెట్టాడు.

ఈ వెళ్ళా కోళానికి ఆ అమ్మాయి ముక్కు మీద అంతి వరకూ తాండవం చేస్తున్న శోషం కాస్తా చిడీదప్పడు కాకుండా పుటు క్కున కిందకు జారింది. శోషం వస్తే బొలాడ వచ్చా అదేం లేకుండా సడెన్ గా రైట్ ఎబాట్ బరన్ కొటింది

ఈ సంగతి గ్రహించిన బుష్ కోటు లోని ద్వారపాలకుడికి మతిపోయినట్లయి నాట బారాడు అప్రయత్నింగా. ఏమన్నాడో ఏమోగాని ఆ మాటలు ఆ అమ్మాయి ఒక్క దానికే వినిసించినవి.

ఈ వ్యవహారం ఇంతటితో ఆగవచ్చా.

★ మాటలెరుగని మమత ★

ఆగలేను. ఇట్లా జరిగిందని ఆ అమ్మాయి వాళ్ళ అమ్మకు చెప్పింది. వేసేంతిక్కడ తిన్నావా అని వాళ్ళ నావ్వుకూ చెప్పాడు ద్వారపాలకుడు.

ఎట్లా గయినా మగ పిల్లవాడి తండ్రికదూ సంతోషించి మందస్వీత వరవారనిండుడయి నూమూలు వ్యవహారమే గదా అని ఆసంగతి వెంటనే మరిచిపోయామని, వేళ్ళేసయత్నం చేయకుండానే మరిచిపోయాడు.

ఇక పోతే అడవిలో పంకతి. చెప్పక చెప్పక తలికి చెప్పింది. "అని నన్ను గుళ్ళోకిపోనీయక పోగా ఇంత మాట అన్నాడా" అని గుడు ఉరిమేటప్పటికి ఎదురుగా ఉన్న మేజిస్ట్రేటు గారు తన హోదాను సురిచిపోయి గడగడ లాడాడు. "మాశారా! మాశారా! మన అమ్మాయిని గుళ్ళోకి పోనీయకుండా పైగా మూగిపిలవా? నీకు మాటలు రావా? అని ఆ వెధవవతో అన్నాట్లంటి. నా పిల్లనే నానా మాటలంటే ఇంకా మీ మేజిస్ట్రే గిరెంకుకు, మీరావు బహదర్ బిరుచెంకుకు. "అని కన్నుబుస్సుమనేటప్పటికి మేజిస్ట్రేటు గారికిగూడా ఎక్కడలేని కోపంవచ్చింది. "నీకు నీనికి నీవురాకో దుష్టశిక్షణ, శిక్ష రక్షణా చేసేభారం నాది" అని భార్యను కాంతిపరిచేటప్పటికి తలప్రాణం తోకకి వచ్చింది.

"బోరా! ఎంత చెడుకాలం వచ్చింది," అని అనుకున్నాడు మేజిస్ట్రేటుగారు, ఈ

వ్యవహారం అంతు ఎట్లా తేల్చాలా అని ఆలోచించుకుంటూ, ఏమీతోదక దిక్కులు చూచుకుంటుంటే ఎదురుగా గాంధీమహా త్మని సటం నవ్వుతూ కనిపించింది.

ఇంకేం మహాత్ముని వదనారవిందం తిల కించేటప్పటికి తనేం చేయాలో తెలిసి పోయిందిఇట్టే దానిని వెంటనే అమలుపరిచే కాదు. "మహాత్మా! నీ" సహాయ నిరా కరణం, "సత్యాగ్రహం" ఎటువంటి అస్సా లయ్యా అని అనుకున్నాడు మనస్సులోనే. పర్యవేషణయిన శిరరాత్రినాడు ఎంతో మంది భిక్షులు దేవాలయానికి వచ్చిపోతు న్నారు. కానీ రోజూ తప్పనిసరిగా దేవాలయానికి వేంచేసే మేజిస్ట్రేటుగారు ఎదురుకు రాలేదా అని ధర్మకర్త స్వగూపంలోఉన్న ప్రిడనుగాడు అనుకున్నవాడయి ఏం ఆప చారం జరిగిందో కుసుకోగలాలని బయలు దేరాడు. బయలుదేరొద్దూ, ఈయన పీఠ రాయ్ ఆయన మేజిస్ట్రేటుగారాయ్.

వెళ్ళి వెళ్ళి తన అంబుల పొదిలోంచి తీసి ఒకేఒక్క బాణం, అదే ననుస్కార బాణం, వదిలాడు గురిమాసి అది వెళ్ళి నూటిగా మేజిస్ట్రేటుగారి రెండు కబు పొడిచింది. వెంటనే మేజిస్ట్రేటు గారు మూతి అదొకలాపెట్టి ముఖం కందగడ్డ లాగా చేశారు.

వెళ్ళాంమీద అలిగాజేమీ, రవ్వల నెకెను చేయించమందిన, అనుకోని "దీవ దర్పనానికి దయచేశారుగారు పరవశిప్రూట" అని అడగడలచుకున్నది నూటిగా అడిగేసి, తనపని ముగించుకోని కూర్చున్నాడు ధర్మ కర్త స్వగూపుడయిన అద్యక్షేటు.

ఈ ప్రశ్న ఎప్పుడు అనుకుతాడా అని కామకు కూర్చున్న మేజిస్ట్రేటు గారు వెంటనే తాను అనుకున్నదంతా నెయరువేసు కొని "దీనికిగూడా టిక్కెట్లుపెట్టాలేమీ అని రాలేదు" అని అనేసి ఊరుకున్నాడు.

దీనికి ధర్మకర్తగారు ఏమనాలో తోడక "మీ హాస్యం వాకేం బోపడలేదు," అని అనేసి నిశ్చింతగా ఊరుకున్నాడు మిగిలిన దంతా ఆయన వంటే అన్నట్లుగా.

"నూ అమ్మాయి కమల రాక రాక నుడికి వస్తే నానామాటలుఆకి పంపారట. ఇదేనా మీ మర్యాద." అని మేజిస్ట్రేటుగారు తన హోదా ఒకటిబోశారు.

ఎదురుగావున్నలాయరుగారు దీనికి "అట్ జక్స్ మైలారు" అంటూ "అమ్మా! మీ అమ్మాయి చెబబడి పూర్వనవి ఎవరినయినా వంపి ఉండాల్సింది. ఆ అమ్మాయి ఖలానావారి పిల్ల అని తెలిసి ఉండవండువ

అట్లా జరిగి ఉంటుంది. రూల్స్ ప్రకారమే జరిగిన దానికి తుమించి తీర్ ప్రసాదాలు సేవించటానికి, దేవాలయానికి దయచేయండి" అని అన్నాడు.

దీనికి మేజిస్ట్రేటు గారు "అయినా దేవా లయంలో వృద్ధుల్ని కాక కుర్రకుంకలని ఎందుకు నియమించారు" అని కాంటర్ ఆర్డర్ మెంటు చేశారు,

"ఏదో అయిన దానికి మన్నించ నున్నా గా. ఇకనయినా దయచేయండి" అని ఎంతో బతిమాలినా ససేమిరా ఆయనం చేసా! ఈయన రాసంటే ఆయనేం చేస్తాడు. "రోజూ ప్రసాదంపెర ఆయన తీసుకు పోయే సవాళేరు కలకండయినా మిగిలించి" దనుకుంటూ తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు ధర్మకర్త గారు.

గుళ్ళో కలకండ అయితే మిగిలింది గాని మనస్సులో కాంతి హరించింది హారతి కర్పూరంలా. శేపు రంధోత్పకం. నానికి మేజిస్ట్రేటుగారి అనుమతి కావాలి. కానీ ఇవాళ సత్యాగ్రహం చేసినవాడు శేపు సహాయనిరాకరణ చేయకపోడు ఆ నుకొని ఎద్యక్షేటు స్వగూపుడయిన ధర్మకర్తగారు లావు సకాలేతిం గేనుకుండానే ఒక చిన్న ప్లాను చేశారు.

* * *

రంధోత్పకం ఇంకా అయ్యు నిమిషాలలో మొనిలు పెట్టబోతున్నారు. ఊరేగుదామని దేముడికి సరదా ఉంట్లో రేవో గాని చుట్టూ ఉన్న ఉత్పన్నిగవోలు నానా హంగామా చేస్తున్నాయి. దేముడి వెళ్ళి ఆందరూ పెద్దలేగా మరి.

"ఆరే! నా ఆజ్ఞతేకుండా రంధోత్పకం ఎట్లా జరుగుతుంది. వీలేదు. ఏమనుకు న్నాడో నా తేడాభా" అనుకుంటూ రోస్తు మీనినే గుండీబసద్దుకుంటూ నానా హడా విడిగా జనాన్ని వెంటబెట్టుకునిపేళ్ళీటు లోనికి బయలుదేరారు మేజిస్ట్రేటుగారు.

రథంముందుకుంభం పోసి ఉంది. అక్కడకు పోయేటప్పటికి తనపని కుంభంలోని అంభం అయింది. అక్కడికి ఎంత దర్పంతో వెళ్ళాడో అంత కళా విహీనుడయి నిశ్చేష్ట డయి పోయాడు.

దేముడెనురొచ్చినా భయపడే వాడిని కాదంటూ బయలుదేరిన మేజిస్ట్రేటు గారు గడగడవణకటం మొదలుపెట్టారు. ఎదురుగా జిల్లాకలెక్టరుగారు కవచేటప్పటికి తన సరా లన్నీ ఒక్కమారే సరిలినాయి. నూమూ లుగా కర్రపెత్తనం చేలాయించే హోదా అంతా ఎక్కడికో ఎగిరిపోగా పెద్ద నేరస్తు డిలాగా క్రీవారి ఎదుట నిలబడ్డారు సభ మేజ

(55 వ పేజీ చూడండి)

చామర, గజ్జి మరియు దురదలకు
అంధకరానికి ఏకెంట్లు:
డి ప్రేడ్ ప్రమోటింగ్ కార్పొరేషన్.
విజయవాడ - 2. RPC

(8వ పేజీ తరువాయి)

స్త్రీలుగాడు. ఏం చేయటానికితోచక ఒక్క-నముస్కారంచేశాడు. అదేగా ప్రస్తుతం తన దగ్గర ఉన్న అస్త్రం.

“ఏమయ్యా! లోకలో సజ్జనులమేజన్మీటు నేమిటి? స్త్రీలులో ఉండి ఎన్నో వాగ్రలు చేయవలసిన వాడివి, ఇప్పుడు రాకలం ఏమిటి. రావేనా ననుకున్నాం. వచ్చేవేం? ఉత్సాహం అవు చేయటానికి వచ్చినట్లున్నావు కదూ” అని అనవలసిన మాటలన్నీ అనేకాదు శ్రీ వారు.

“అది కాదండి...” అని అన్నాడే కాని తక్కినమాటలు నోరు వెగిలిరాలేను. ఏమని చెప్పేటట్లు?

“నాకు తెలుసులేవోయి నీవు చెప్పే నంజాయిషి. ఏమని చెప్పకోవాలో నీకే కోరు వెగిలిరాలేదు. నీలాంటి స్వార్థపరుడికి దేశంలో మారు మూలలుగాని పనికిరావు వల్నాడు లాంటి ప్రదేశాలకు ట్రాన్స్ఫర్ చేస్తాను అని కలిచిచ్చారు.

ఈ మాటలో మేజన్మీటుగారికి స్త్రీలు స్త్రీలు అంతా గిరిగిరా తిరగటం మొదలు పెట్టింది. ముఖం ఆముదంలేగిన వాడిలాగా అయిపోయి నోట్లో మాటలు నోట్లోనే నిలిచిపోయినవి.

అందరూ ఉత్సాహానికి ఇంత ఖుషీగా ఉంటే పాపం ఈ మేజన్మీటు మీద ఈ ముసుగు ఎందుకేయటం తీడాం అనుకొని పళ్లెం మీ ట్రాన్స్ఫర్లు మాఫీచేస్తాను. కానీ మీరు నేచేప్పినట్లు చేయండి” అన్నాడు జిల్లా కలెక్టరయిన నల్లవొరగారు.

ఈమాటకి మేజన్మీటుగారి ముఖం వికసించి నోట్లోనే ఆగిపోయిన మాటలు ఊడి వడివని “చిత్రం” అనే కబురతో.

“మీ అమ్మాయిని ద్వారపాలకుడికి ఇచ్చిలివానాం చేయండి” అన్నాడు కలెక్టరుగారు.

ఈ మాటలు అనేటప్పటికీ కలెక్టరుగారు తీసకాంతుకున్న ముసుగు ఆయనకు తెలియకుండా మేజన్మీటు గారి మీద వదిలీటంతా కనిపించకుండా చేసినది.

ఈకంటేదనుకు ఒప్పుకునే దానికంటే ట్రాన్స్ఫర్ నయమనిపించింది. ఈసంకతి కనిపిస్తే కలెక్టరుగారు “అయ్యా! దీనికి మీరు యన్ అనండి. అంతా నాకు తెలుసు, నేనేం అంత అవ్యక్తంగా మాట్లాడటం లేదు. ద్వారపాలకుడిని సంకెయిస్తన్నా కేమీ. మీ రెండు ప్రయాసపడినా ఇంత

కన్నా మంచినబంధం తెలేరు.” కాస్త ఉదాహరించి కలిగించారు.

తరువాత ఏమంది యన్ అవటం, వివాహం జరగటం అయిపోయింది.

ఈ కాంక్షాపాంజా లాంటి కలెక్టరుగారు కుదిరిన వివాహంవలన ధర్మకర్త స్వయావు డయినట్టి డరు గారు మేజన్మీటుగారు స్త్రీలులో ఊరేగి వియ్యంకులయి కూర్చున్నారు.

ఈ పెళ్లికి అందరూ సంతోషించారు. కానీ ఈ పెళ్లికొడక్కే తనకూకుర్చి ఇద్దా మనుకున్న నల్ల మా మయ్యకు పెళ్లిని ఎందులు పయిం వలా. ఈ పెళ్లి ఇట్లా ఎందుకు ఎట్లా జరిగిందా అని డిలెక్టర్ చేశాడు. ఎంతకూ లేకపోయేటప్పటికీ పెళ్లి పెళ్లికొడుకు, పెళ్లికూతురనే అడిగేశాడు.

“ఏమిరా అయి ఉండవలసిన అల్లుడూ! ఈ పెళ్లి జరగటానికి కారణం ఎట్లాంటిది? దానికి బాధ్యులెవరు?” అని అడిగాడు నల్లమామయ్య.

“దీనికంటిటికీ ఒక సిగరెట్ ముక్క కారణం మామయ్యా! సిగరెట్ తెమ్మని

నల్ల ద్వారం దగ్గర ఉండే బుట్టోతుని పంపించి, నేను వాడు ఉండేచోట నుంచోటంవలన ఇంత ప్రమాదం నీకొచ్చిపడింది.” అని ఈ నల్లమామయ్య నల్లమామయ్య తనకు తప్పిందిగా అనుకుంటూ సంతోషంగా చెప్పాడు.

“నీవు చెప్పేదేమిటయ్యా?” అని ఆ అమ్మాయిని అడిగితే ఏంమాట్లాడలేదు.

“ఏంరా పెళ్లికొడుకు నీ భార్య మాటడదేరా?” అని పెళ్లికొడుకుని మళ్ళీ అడిగాడు నల్లమామయ్య.

“అదా ఇంకా నీకు తెలియదా. ఆనాడు ఒకేఒక మాట గవక మాట్లాడినట్లుంటే ఇంత గందరగోళం జరిగేదిగాదు. మా అనిడది మాట తెలుగని మునుతలే మామయ్యా! అన్నాడు ఫ్రెంచీట్ పెళ్లికొడుకు. ఇంతలోకి ఈ నల్లమామయ్య నల్లమామయ్య తన మనుమడికి చేసుకోవటం ఇష్టంలేని బామ్మ గారువచ్చి “ఇదుగో నేను చెప్తావినను. నీ నల్లపిల్లను మా మనుమడికి చేయటం దేమిడికి గూడా ఇష్టంలేదు. పెళ్లి అనేది బ్రహ్మ రాసిపెట్టే అవుతుందిగాని, నీవూ నేనూ అనుకుంటే అవుతుందా!” అంది. అందరూ పక్కప నవ్వాడు. దీనితో నల్లమామయ్య ముఖం నల్లబడింది. కానీ ఆ నలుపు నలుపులో కలిసిపోయి ఎవరికీ కనిపించలేదు. ★

త్య ర లో....బిమల్ రాయ్ నిర్మించిన

పరివార్

(హింది)

ఉషాకిరణ్, దుర్గాభోషే,

జై రాజ్, ఆగా

గజ్జ ఆర్టిస్టు : కిషోర్ కుమార్.

మ్యూజ్ : సలిక్ చౌదరి.

డై రెక్టర్ : అసిత్ సేక్.

తక్కువ ధరవ్యయో విండివ చిత్రం.

ఈ చిత్రంలోని పాటలు ప్రతి బుధవారం రాత్రి 9 xం|| నుండి 9-15 xం|| వరకు, ఆదివారం పగలు 12 xం|| నుండి 12-45 xం|| వరకు సిలోన్ రేడియోలో వివండి

—నవయుగ